

новява своите дружби по селата и има добро представяне в местните комитети на ОФ и в администрацията. На 30 ноември 1944 г. излиза бр. 1 на в. „Клас“ – седмичник на Хасковската околийска дружба, с редактор Вакрил Янев. Уводната статия е на Димитър Стоянов и в нея се казва следното: „ОФ не е нова партия, а групировка от партии. Участващите в него партии и организации са приобщили усилията си и са сключили бойния съюз не за тясно партийно дело, а за постигането на голямата цел за спасението на България и осигуряването на благоденствието на народа. Затова никоя от участващите партии няма господствующе положение, нито пък ОФ е създаден, за да създаде на която и да е от предпоставките за самостоятелна нейна власт.“³ Неслучайно цитирам тези думи, както и имената на дейците на БЗНС тук. Твърде скоро това са хората, проявявайки последователност, които ще оглавят опозиционния БЗНС, пък и цялата опозиция в Хасково и околията. Димитър Стоянов е и единственият, който официално протестира срещу акцията, организирана от БРП(к) в Хасково за отмяна на 4-то ПМС, за което е остро атакуван от в. „Народна борба“⁴. До февруари 1945 г. официалното становище е единство между партиите в ОФ в околията в главните неща.

Все пак още от края на 1944 г. и началото на 1945 г. специално сред земеделските дружби в някои села се появяват първите разногласия с РП(к) по въпросите за представителството в комитетите на ОФ по места, разпределението на държавните служби, протестира се срещу опитите на комунистите за намеса във вътрешния живот на земеделските организации. В много от документите, приети на събрания, земеделците заявяват верността си към ръководството на съюза начело с Г. М. Димитров. Така е в селата Стамболово, Жълти бряг, Ябълково, Корен, Криво поле, Козлец и др. Земеделската дружба в с. Корен в резолюция от 28.01.1945 г. иска официално опровержение на всички клевети срещу Г. М. Димитров и изразява становището, че неговата оставка е наложена от РП(к). На много места сдружените земеделци протести-